

Duhovi tame i krvne veze i Mihailo i duhovne veze

GA 177 Survavanje duhova tame, Rudolf Štajner, predavanje
Dornach, 26.10.1017

Mora se stalno i nanovo iznositi pred dušu, šta to znači, da se u duhovnim carstvima dogodila višedecenijska bitka, koja se završila time što su u **jesen 1879.** godine pobeđena izvesna duhovna suštastva, koji su kao tamni duhovi srušena u područje ljudskog razvoja.

Ona sada dakle žive među nama, a ona između nas žive tako, što svoje impulse šalju u naše shvatanje sveta, ali ne čisto u misaono shvatanje sveta, već u naše osećaje, u naše impulse volje, takođe u naše temperamente.

Ovi duhovi tame koji se danas među nama kreću, su iste vrste kao i oni duhovi tame, koji su u stara vremena isto tako iz duhovnog sveta, dakle s neba, bačeni na zemlju.

Ali, u ta stara vremena, su ti duhovi tame takođe želeli najbolje ljudima, želeli su da im utisnu apsolutnu slobodu, zašta ljudi tada za to još nisu bili zreli. Nasuprot tome, duhovi svetlosti su morali tome da postave neku protiv silu, koja se sastojala u tome, što je tada čovek iz duhovnih visina premešten na Zemlju, što se simbolički opisuje kao izgon iz raja. U stvarnosti je to zbacivanje čoveka s neba na Zemlju bilo uplitanje čoveka u struju naslednih osobina ili onih koje se mogu naslediti. Lucifer i ahrimanske moći su želeli da svaki čovek kao individualnost bude postavljen na samog sebe. Time bi čovek u nezrelom stanju bio brzo produhovljen. A to nije smelo da se dogodi. Trebalo je da čovek na Zemlji bude odgajan, trebalo je da se izgradi pomoću snaga Zemlje. To se dogodilo time, što je čovek bio upleten u struju nasleđa, tako da jedan od drugog fizički potiče.

Tako da mi sa svim onim, što je u vezi s nasleđivanjem, s rađanjem, s razmnožavanjem, s ljubavlju na zemaljskom polju moramo da zamišljamo da smo povezani s onim duhovnim suštastvima, čije se vođstvo označava kao Jahve ili Jehova.

U osnovi je bilo krvno srodstvo.

U tim starim vremenima, u kojima su se , dakle, duhovi svetlosti takoreći starali da ljudske odnose sređuju prema krvnim vezama,

duhovi mraka koji su sa ljudima bačeni s neba na Zemlju, oni su nastojali da rade protiv svega onoga što je nasleđe po krvi.

Sile tih nekadašnjih duhova tame postepeno su se gasile, a **promena dolazi 1879. godine** kada počinju da deluju sile ovih drugih dole bačenih duhova. Dok su na neki način njihova braća gubila moć, ovi novi duhovi počinju da deluju. Imamo sada potpuno preokretanje svih odnosa.

Duhovi svetlosti se tako preobražavaju, da oni sada inspirišu ljude da razvijaju slobodne ideje, osećaje, impulse slobode, da su oni ti koji žele da čoveka postave na osnove njegove individualnosti. A ovi starim duhovima tame srodni novi duhovi tame, oni sada postepeno dobijaju zadatke da deluju u krvnim vezama.

Ono što je u starim vremenima bilo dobro i u sferi duhova svetlosti, to je u poslednjoj trećini XIX veka ustupljeno duhovima tame. Oni sada deluju u impulsima, koji su osnovani na krvi, na vezama rasa, plemena i naroda.

Ovo je neudobno za ljude koji su navikli na krvne veze. Tu treba biti budan i treba razumeti **tu promenu funkcija**.

Čovek koji je još u XIV veku govorio o idealu rasa ili nacija, on je govorio iz naprednih svojstava čovečijeg razvoja, ali onaj, ko danas tako o tome govori, on govori iz impulsa opadanja. Ako se danas govori o idealima naroda u smislu luciferičko-ahrimanskih moći, to je naj snažniji impuls protiv stvarnog napretka čovečanstva, jer **ideal mora da bude u čisto duhovnom svetu, a ne na osnovu krvi**.

Hristos, koji u toku XX veka treba da se pojavi, u naročitom obliku treba da se pojavi, on ništa neće znati o onim takozvanim idealima o kojima danas ljudi deklamuju. Jer kao što je tu biće iz hijerarhije arhandela koje mi označujemo kao **Mihaila**, kao što je on na neki način u starim vremenima bio namesnik Jahvea, biće on preko onih funkcija koje je on kao na njega prenete primio 1879. namesnik Hrista, hristovog impulsa, **koji ide na to da se namesto čisto prirodnih krvnih veza stvore duhovne veze među ljudima**.

Verovati da stari ideali mogu i dalje da žive jeste isto tako pametno, kao i verovati da čovek čitavog svog života treba da uči da sriče, jer je za dete dobro da uči da sriče. Isto tako bi bilo pametno,

kad bi se u budućnosti govorilo o tome, da preko Zemlje treba da se raširi neka **socijalna struktura na podlozi krvne zajedničke pripadnosti naroda**. To je doduše **vilsonizam**, ali je to u isto vreme **ahrimanizam**, to je **duh tame**.

Stvarnost se ne odvija prema frazama, a koje su danas mnogo prijatnije čovečanstvu. Ljudi ne žele da prime opšte istine nezavisne od krvnih veza, iako one dolaze iz duhovnih svetova. Kako je užasna reakcija koja se danas već provlači kroz to, što se gotovo čitav svet buni protiv istinskog napretka ljudi, pri čemu se čovek zaodeva u **frazu oslobađanja naroda**, što ide protiv struje razvoja. Uvek je to bila sudbina misterijskih istina, što su one morale da idu protiv struje udobnosti, ali sa strujom razvoja. A pokazaće se da li se nalazi bar jedan mali krug ljudi, koji se **nezavisno od svih krvnih predrasuda može uzvinuti do saznanja o ovoj frazeologiji** koja danas kruži po zemlji, a koja ne znači ništa drugo nego **izbijanje na površinu onoga, što se duhovno prikazuje kao događaj iz novembra 1879. godine**.

Iz krvi će zavladatai najreakcionarnija nastrojenja, jer će vladati verovanje da su ona najidealnija. Silazna strujanja svakako dolaze.

U duhovnim svetovima ne postoje rase ni nacije, već drugačije uzajamne zavisnosti.

Tekst priredio
Mr Đorđe Savić
Pančevo, 2019